

Paa disse Poster har man altsaa en Forskydning opad af 15—16 Mill. Kr. Den har været saa betydelig, at man derved baade har kunnet imødegaa de forskellige Poster, hvor der er forbrugt mere end budgetteret, og saa endda avancere 10½ Mill. Kr. Men kan sligt paaregnes i Fremtiden? Den stærke og stadige Stigning i de indirekte Afgifter blev navnlig af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) paa-beraabt som noget næsten konstant, noget, man kunde regne paa ogsaa i Fremtiden. Det ærede Medlem anførte som Bevis derpaa de nærmest foregaaende Aars ganske vist meget stærke og meget stadige Stigning. Men at det ærede Medlem ikke har Ret, vil han bedst kunne se ved at blade et Par Blade længere tilbage i vor Finanshistorie og medtage de Aar, der ligge nærmest forud for dem, fra hvilke han anførte sine Tal. Hvis han tager Aarene 1898—99 til 1900—01, vil han se, at Udbyttet af de indirekte Afgifter holder sig mellem 51 og 52 Mill. Kr. i disse 3 Aar, og endda saaledes, at det gaar nedad med smaa Trin fra 51,753,000 til 51,188,000 Kr. Der have vi 3 Aar, hvor de indirekte Afgifter ere om ikke i stærk Synken, saa dog nedadgaaende, og jeg behøver ikke at sige, at gennemgaar man de forskellige, navnlig sociale Udgiftsposter for disse Aar, vil man finde, at de ikke ere stegne mindre i de Aar, hvor de indirekte Afgifter ere gaaede ned, end i de andre. Altsaa, naar det er sket i en saa nær Fortid, kan det ske igen, at de indirekte Afgifter blive stille-staaende, maaske endog vise nogen Tilbagegang.

Med Hensyn til Statsbanernes Overskud, som skulde være den anden Hovedhjørnesten, hvorpaa man vil bygge de lyse Udsigter for vor finansielle Fremtid, behøver man jo ikke at gaa Aar tilbage for at paapege, hvad der sandsynligvis vil ske. Man behøver blot at holde sig til, hvad Statsregnskabet for 1906—07 udviser. Det viser allerede en Nedgang paa 300,000 Kr. i Statsbanernes Overskud. Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at denne Nedgang ikke kan betragtes som noget forbigaaende. Jeg tror som han, at Statsbanernes Overskud foreløbig, ja for en Aarrække har kulmineret. Og jeg slutter det navnlig af følgende. Det System, som ogsaa jeg har kaldt paa i Aarevis, inden det kom, Sparesystemet, der vedblivende har min fuldeste Anerkendelse, hvilken jeg udtaler baade overfor den Embedsmand, der mest direkte har gennemført det, og overfor de to Ministre, under hvis øverste

Ledelse det indførtes, dette Sparesystem, som vi her i Folketinget mindst af alle skulde være med til at smæde, da det netop her er saa kraftig og energisk forlangt, er, tror jeg, i det hele godt og forsvarligt gennemført. Men det lader sig ikke nægte, at et saadant Sparesystem kan gennemføres mere energisk og med stærkere og synligere Resultater i de første Aar end i de derefter følgende. Man kommer efterhaanden til det Tidspunkt, hvor Personalereduktioner ikke kunne gøres mere, hvor man igen skal til stærkt at forøge Personalet. Jeg vil ikke udkaste nogen Insinuation om, at vort Jernbanemateriel ikke skulde være forsvarligt vedligeholdt, men jeg antager, at man ogsaa der har vist saa megen Sparsommelighed, som det er muligt, og det vil atter have til Følge, at der kommer en Tid, hvor Udgifterne til Vedligeholdelse og Nyanskaffelser maa gaa frem i noget stærkere Tempo, og et Fingerpeg herpaa have vi allerede paa det nu foreliggende Finanslovsforslag. Endelig staa vi over for en stor Mængde ny Jernbaneanlæg, hvoraf adskillige meget uproduktive, det vil sige uproduktive, set fra Statsbanedriftens Standpunkt, jeg haaber ikke uproduktive, set fra et almindeligt nationaløkonomisk Standpunkt. Jeg haaber, at det, som de ville bringe i Minus for Statsbanedriften, ville de bringe i Plus for de paagældende Egenes Opkomst og Triysel. Men set rent økonomisk fra Statsbanedriftens og Statskassens Synspunkt ville de sandelig blive en Byrde, og det i en Række Aar. Alle disse Momenter ville, selv bortset fra de ny Lønningslove, med Nødvendighed bringe Statsbanernes Overskud ned og navnlig bringe Forrentningsprocenten overordentlig stærkt ned, idet vi stadig forøge Anlægskapitalen i meget høj Grad.

Hvad det 3die af disse Hovedmomenter angaar, nemlig Mindreforbruget af de store budgetterede Beløb til Nyanskaffelser; navnlig under Ministeriet for offentlige Arbejder, er det heller ikke noget, man i mindste Maade kan regne med vil vedblive at komme igen. Jeg beder det ærede Medlem for Ringsted betænke, at det er 6—7 Mill. Kr. paa dette fortræffelige Statsregnskab, som ere komne paa den rigtige Side derved, at man til offentlige Arbejder har forbrugt mindre end budgetteret. Men naar disse Anlæg komme ud over Børneaarene og gaa med fuld Kraft, bruger man det, der er budgetteret, somme Tider noget mere endda. Det ærede Medlem behøver blot at gaa lidt tilbage og sammenligne Finansforslag